

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 3. maj 2001

efter anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om et kommissionsforslag til Rådets forordning om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne

CON/2001/8

(2001/C 151/05)

1. Den Europæiske Centralbank (ECB) modtog den 29. marts 2001 en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om en udtalelse om et forslag til Rådets forordning om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (i det følgende benævnt »forordningsforslaget«). Forordningsforslaget skal erstatte forordning (EØF) nr. 1969/88 af 24. juni 1988 om oprettelse af en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne ⁽¹⁾.
2. ECB's hjemmel til at afgive en udtalelse beror på artikel 105, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«) og artikel 4, litra a), i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statuten«), idet ECB i medfør af forordning (EØF) nr. 1969/88 og flere bestemmelser i traktaten, som angivet nedenfor, for tiden har hjemmel til at administrere de lån, som omfattes af forordningsforslaget. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.
3. ECB konstaterer, at det samlede udestående lånebeløb under mekanismen nedsættes fra 16 mia. EUR til 12 mia. EUR under hensyntagen til, at et færre antal medlemsstater er berettiget til at benytte disse lån efter indførelsen af den fælles valuta. ECB antager, at der ved fastsættelse af nedsættelsens størrelse også er taget hensyn til, at et større antal medlemsstater vil være kvalificeret til at benytte denne mekanisme, når de nuværende ansøgerlande er blevet medlemmer af Den Europæiske Union.
4. I medfør af artikel 11 i forordning (EØF) nr. 1969/88 administreres lånene under mekanismen for mellemfristet støtte af Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde. I henhold til traktatens artikel 117, stk. 2 blev de opgaver, herunder låneadministrationen, som varetoges af Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde, overført til Det Europæiske Monetære Institut (EMI) i forbindelse med opløsningen af Den Europæiske Monetære Fond ved indledningen af anden fase af Den Økonomiske og Monetære Union. I henhold til traktatens artikel 123, stk. 2, overtog ECB efterfølgende låneadministrationen fra EMI. Administrationen af disse lån er i overensstemmelse med statuttens artikel 21.2, hvorefter ECB kan optræde som fiskal agent for nærmere angivne enheder, herunder fællesskabsinstitutioner og -organer.
5. ECB konstaterer, at administration af disse lån efter forordningsforslaget overføres fra ECB til Europa-Kommissionen. I forbindelse hermed ønsker ECB at fremhæve følgende: For det første har administrationen af den mellemfristede støttemekanisme og tidligere mekanismer af samme art traditionelt været udført inden for centralbankens rammer. Dette har været tilfældet siden indførelsen af fællesskabets lånemekanisme i 1975 (som i 1988 blev sammensluttet med den mellemfristede støttemekanisme til en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte) og har understreget forskellen mellem lån ydet som betalingsbalancestøtte og fællesskabslån ydet til andre formål. For det andet er der, som angivet i artikel 6 i forordningsforslaget, en direkte forbindelse mellem den mellemfristede støttemekanisme og den meget kortfristede finansieringsfacilitet i ERM2 aftalen, for så vidt som lån ydet under den mellemfristede støttemekanisme kan gives som udbygning af den støtte, som ECB har stillet til rådighed under den meget kortfristede finansieringsfacilitet.
6. På baggrund heraf finder ECB, at det ville være hensigtsmæssigt, at ECB fortsatte administrationen af lån under den mellemfristede støttemekanisme. Hvis Rådet dog skulle tilslutte sig forslaget om overførsel af administrationen af disse lån til Kommissionen, har ECB stadig behov for løbende at modtage fuld information om betalinger under mekanismen og om indgang og status vedrørende anmodninger om nye lån. Informationsbehovet vil især opstå i forbindelse med ydelse af mellemfristet støtte som udbygning af den meget kortfristede støtte, som stilles til rådighed i henhold til ERM2 aftalen.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 8.7.1988, s. 1.

7. ECB noterer, at Kommissionen efter forordningsforslagets artikel 1, stk. 2, sidste led, får mulighed for at indgå gælds- og/eller renteswapaftaler med henblik på at omdanne de lån, som den måtte optage på kapitalmarkederne eller i finansielle institutioner for at kunne finansiere lån under den mellemfristede støttemekanisme.

8. I forordning (EØF) nr. 1969/88, artikel 11, andet punktum, hedder det, at »Midlerne må udelukkende udbetales til de i artikel 1 nævnte formål«. ECB bemærker, at den tilsvarende artikel (artikel 10) i forordningsforslaget ikke indeholder en sådan bestemmelse. Af hensyn til størst mulig retlig tydelighed skal ECB foreslå, at der indsættes samme formulering som anvendt i artikel 11 i forordning (EØF) 1969/88, og i

slutningen af artikel 10 tilføjes: »Midlerne må udelukkende udbetales til de i artikel 1 nævnte formål«.

9. Denne udtalelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 3. maj 2001.

Willem F. DUISENBERG

Formand for ECB
